9/56

3/11 Σοφ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1901 ΑΡΙΘ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
ΧΡ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (γραμματεύς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιάστικὰ χρονικά — Κοινοποίησις τῆς Ἁγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου — Ὑπάντησις τοῦ νέου ἔτους ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ — Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία — Ὁ ΙΘ' αἰὼν ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν — Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ τῇ 17 δεκεμβρίου 1900 ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία δύο Σωμάτων.— Σήμερον συνῆλθον εἰς κοινὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τὰ δύο Σώματα, ἡ ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἔντιμον Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας προέβησαν εἰς ἐκλογὴν μέλους τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀντικαθιστῶντος τὸν ἀοίδιμον Μηνᾶν Μαράσογλουν· ἐξελέγη δὲ τοιοῦτον ὁ ἀξιότιμος Σόλων Καζανόβας. Μετέπειτα τὰ δύο Σώματα προέβησαν εἰς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ πατριαρχικοῦ ἐπόπτου τῶν σχολῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκλεξάμενα τοιοῦτον τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Παπαδόπουλον, γραμματέα τῆς Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν τέλει δὲ μέλος τῆς ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἐξελέγη ὁ ἀξιότιμος Ξενοφῶν Σιδερίδης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος Ἀλεξ. Φωτιάδου, ἐψηφίσθη δὲ καὶ ὁ σχετικὸς κανονισμὸς ὁ ἀφορῶν τὴν ἵδρυσιν βραβείου ἐπὶ τῇ εἰκοσιπεντατηρίδι τοῦ Ἄνακτος ἡμῶν.

—*Ἐκλογὴ μητροπολίτου Ρασκοπρεσρένης.*— Τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς ἐπαρχίας Ρασκοπρεσρένης ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου μητροπολίτου κυροῦ Διονυσίου, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης προέβη εἰς πλήρωσιν αὐτοῦ. Ὅθεν προταθέντων ὑποψηφίων τῶν πανοσιολογιωτάτων ἀρχιμανδριτῶν Νικηφόρου Πέριτς, πρώην προϊσταμένου τῆς ἐνορίας Φερίκιοϊ, Παντολέοντος Κίρηναίου, καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, Δαμασκηνοῦ Μοσχοπούλου, ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἁγίου Βοδενῶν ἐν Γευγελῇ, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη μητροπολίτης Ρατκοπρεσρένης ὁ ἀρχιμ. Νικηφόρος Πέριτς.

Ὁ νέος μητροπολίτης Ρασκοπρεσρένης, ἐκ Σερβίας ὁρμώμενος, τυγχάνει τρόφιμος τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Θεολογικῆς Ἀκαδημείας, ἧς ἀποφοιτήσας εἰσήχθη εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολογικὴν Σχολήν, ἐν ᾗ ἐπὶ τριετίαν συμπληρώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐξέμαθε καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀποφοιτήσας καὶ ταύτης διετέλεσε πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀοιδίμου μητροπολίτου Σκοπίων Μεθοδίου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐλθὼν εἰς βασιλεύουσαν διωρίσθη προϊστάμενος τῆς ἐνορίας Φερίκιοϊ μετὰ ζῆλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπληρώσας τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Τῇ μεθαύριον Κυριακῇ γενήσεται ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ εἰς ἀρχιερέα χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ρασκοπρεσρένης Νικηφόρου προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμασείας καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βερροίας Κωνσταντίου, Μηθύμνης Στεφάνου, Βάρνης Πολυκάρπου καὶ Λιτίτσης Νικηφόρου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ψαλήσεται καὶ ἡ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀοιδίμου Ρασκοπρεσρένης Διονυσίου.

—*Ἀρχιερατικὴ μετάθεσις.*— Τῆς ἐπαρχίας Προικοννήσου ὡσαύτως χηρευσάσης ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου αὐτῆς κυροῦ Παρθενίου, ἐν

τῇ αὐτῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ σκέψις ἐγένετο περὶ διαδοχῆς. Ὅθεν προταθέντων ὑποψηφίων τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Στρωμνίτσης Σωφρονίου καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Παμφίλου Μελισσηνοῦ καὶ Περιστερᾶς Μελετίου, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ ναῷ, ἐξελέγη μητροπολίτης Προικοννήσου ὁ Στρωμνίτσης Σωφρόνιος.

Τῇ ἐπαύριον οἱ ἐκλεγέντες μητροπολῖται προσελθόντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπέβαλον τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτῶν.

Χθὲς δὲ ἐγένετο αὐτοῖς, παραστᾶσιν ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, τὸ εἰθισμένον Μήνυμα καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας ἡ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ νενομισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

—*Ἐκλογὴ μητροπολίτου Στρωμνίτσης.*— Τῆς μητροπολιτικῆς ἕδρας Στρωμνίτσης χηρευσάσης ἕνεκα τῆς μεταθέσεως τοῦ μητροπολίτου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Προικοννήσου, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ προέβη εἰς ἐκλογὴν διαδόχου. Ὅθεν τεθέντων ὑποψηφίων τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Ἀρδαμερίου Σωφρονίου, Μοσχοννησίων Νεοφύτου καὶ Ἀβύδου Νικοδήμου, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη μητροπολίτης Στρωμνίτσης ὁ Ἀρδαμερίου Σωφρόνιος.

—*Ἐπισκέψεις.*—Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκδραμοῦσα εἰς τὸν ἄνω Βόσπορον ἐν συνοδίᾳ τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν Χίου Κωνσταντίνου, Λιτίτσης Νικηφόρου καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννου ἐπεσκέψατο ἐν Θεραπείοις τὴν Α. Σ. τὸν μητροπλίτην Δέρκων Καλλίνικον, παρ'ᾧ καὶ ἐγευμάτισε μετὰ τῶν συνοδῶν Αὐτῆς. Εἶτα δὲ μεταβᾶσα εἰς Νεοχώριον ἐπεσκέψατο τὴν Α. Μ. τὸν αὐτόθι ἐφησυχάζοντα Πατριάρχην πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδωνα καὶ τὴν Α. Ε. τὸν ἄρχοντα Μέγαν Λογοθέτην Σταυράκην Βέην Ἀριστάρχην, ἐν Σιρκετζῇ δὲ τὴν Α. Σ. τὸν μητροπολίτην Μεσημβρίας Χαρίτωνα καὶ κατόπιν ἐπανέκαμψεν εἰς Φανάριον.

Ὡσαύτως τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν γνωστὸς πατὴρ Ὑάκινθος.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὰς ΑΑ. ΣΣ. τὸν μητροπολίτην Βερροίας Κωνστάντιον καὶ τὸν Λιτίτσης Νικηφόρον, καὶ εἶτα τὸν τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν ἄγοντα ἀδελφὸν Αὐτῆς Ἀντώνιον Βλιάδην.

Αὐθημερὸν ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ἀντεπεσκέψατο τὸν ἐρίτιμον ὁμογενῆ Εὐστάθιον Εὐγενίδην διαβιβάσας αὐτῷ τὰς εὐχὰς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

—*Ἐπέτειος*— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Σέρβων ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας. Κατὰ ταύτην δὲ ἐντολῇ τῆς Α.Θ.Παναγιότητος παρέστη ἡ Α. Π. ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος ὃς καὶ μεταβὰς κατόπιν εἰς τὴν σερβικὴν πρεσβείαν συνεχάρη ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ στρατηγῷ Σάββᾳ Γκρούϊτς.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης διεβίβασε τὰς συγχαρητηρίους αὐτοῦ προσρήσεις καὶ εὐχὰς εἰς τοὺς ἄγοντας τὴν ἐπέτειον ὀνοματικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἀξιοτίμους ὁμογενεῖς Ἀντώνιον Μάγκον, Ἀντώνιον Δάλλαν ἰατρὸν, καὶ Ἀντώνιον Γραμματόπουλον, ἐκ τῶν διερμηνέων τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, διὰ τοῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος Παρθενίου.

Ὡσαύτως ἦγε χθὲς τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορτὴν ἡ Α. Σ. ὁ ἐκ τῶν ἁγίων συνοδικῶν μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος, ᾧτινι καὶ συνεχάρησαν ἐπισκεψάμενοι οἱ σεβασμιώτατοι ἅγιοι συνοδικοί, οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πλεῖστοι ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ φίλοι.

Τὴν Α. Σ. ἐπεσκέψατο αὐτοπροσώπως καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τηλεγραφικῶς δὲ ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη καὶ τοῖς ἑορτάζουσι μητροπολίταις Θεσσαλονίκης, Ἰκονίου, Μιτυλήνης καὶ Σάμου.

— *Μητροπολίτης Λιτίτσης.*— Τῷ Σαββάτῳ ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὁ προσωρινῶς ἐκεῖσε μεταβὰς σεβασμιώτατος μητροπολίτης Λιτίτσης Νικηφόρος.

— *Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».*— Ὁ τέως ταμίας τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀρχιμανδρίτης Φώτιος, ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἕνεκα τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς Ταμίου τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας». Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀνετέθησαν νῦν τῷ Μεγάλῳ Ἀρχιδιακόνῳ Λαυρεντίῳ.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 52 καὶ ἡμερομηνίαν 23 Δεκεμβρ. παρελθόντος ἔτους φύλλῳ τῶν «Ἐκκλ. Εἰδήσεων» τῆς Πετρουπόλεως, ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἁγ. Διακούσης Συνόδου τῆς Ρωσσίας, ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος ἐπίσημος κοινοποίησις.

Ἐκ τῆς παρὰ τῇ Ἁγιωτάτῃ Συνόδῳ Οἰκονομικῆς Διευθύνσεως.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῇ Κεντρικῇ Διευθύνσει τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου εἰδήσεις, πρὸς πρόσωπά τινα ἐν Ρωσσίᾳ ἀποστέλλονται ἀντίτυπα ἐντύπου

κανονισμοῦ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἐν Ἄθῳ ρωσσικῶν μονῶν (κελλίων) καὶ ἐτήσιαι ἐκθέσεις τῆς ἀδελφότητος ταύτης, μετὰ προσκλήσεως πρὸς κατάταξιν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

Συνεπείᾳ τούτου, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου, ἡ Οἰκονομικὴ Διεύθυνσις φέρει εἰς κοινὴν γνῶσιν ὅτι, καίτοι ὁ κανονισμὸς τῆς εἰρημένης ἀδελφότητος ἐξετυπώθη ἐν Ρωσσίᾳ, οὔτε ὅμως ὑπὸ τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου, οὔτε ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐπεκυρώθη οὗτος, ἐκ τοῦ τετυπωμένου δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἀδελφότητος ταύτης καταλόγου τῶν μελῶν παρατηρεῖται ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν συγκαταλέγονται ἐν ἄλλοις καὶ τοιοῦτοι κελλιῶται τοῦ Ἄθωνος, οἵτινες ἐκρίθησαν πρόσωπα ἀνάξια πίστεως*, πρὸς ἃ δὲν ἐπετράπη νὰ ἀποστέλλωνται συνδρομαί, διαβιβαζόμεναι εἰς ὄνομα αὐτῶν διὰ τῆς Οἰκονομικῆς Διευθύνσεως.

Διὸ δέον ἵνα θεωρηθῇ ὅτι ἡ διάδοσις ἐν Ρωσσίᾳ τοῦ εἰρημένου ἀνωτέρω κανονισμοῦ τῶν ἐν Ἄθῳ ρωσσικῶν μονῶν (κελλίων) καὶ τῶν ἐτησίων αὐτῶν ἐκθέσεων οὐδὲν ἄλλο ἀποτελεῖ ἢ νέον τρόπον παρανόμου συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ διαφόρων κελλίων τοῦ Ἄθωνος καὶ νέον εἶδος ἐκμεταλλεύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ ὀρθοδόξου ρωσσικοῦ λαοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἠγγέλθη ἐκ Λονδίνου ὅτι τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου κατὰ τὸ ἡμέτερον ἡμερολόγιον ἀπέθανεν αὐτόθι ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου διδάκτωρ Mandell Kreighton, μέλος τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἔγκριτον, μετὰ ζήλου ἱεροῦ μοχθήσας ὑπὲρ ταύτης καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ποιμνίου, οὗ ἀπέλαυε μέχρις ἐσχάτων ἀμειώτου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Ὁ μεταστὰς ἐγεννήθη τῷ 1843. Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα, τῷ δὲ 1884 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Κανταβριγίας, ὅτε καὶ ἠξιώθη τῆς ἰδιαιτέρας εὐνοίας τῆς βασιλικῆς αὐλῆς. Ἐξεπροσώπευσε τὴν ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν στέψιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Νικολάου, παρέσχε δ' ἅμα πολλαχοῦ κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ δείγματα ἀκραιφνοῦς συμπαθείας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς.

Τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος ἐπισκόπου, γενομένην τῇ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, παρηκολούθησεν ἄπειρον πλῆθος λαοῦ, ἐκπροσωπηθέντων κατ' αὐτὴν πολλῶν μελῶν τῶν ἀνωτάτων τάξεων τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου. Τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ συνώδευσαν καὶ οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀρχιμανδρῖται τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ἀντώνιος Παράσχης καὶ Ἀγαθάγγελος Μοσχοβάκης.

Διὰ λόγων ἐπικηδείων ἐξήρθη δέοντως ἡ δρᾶσις τοῦ ἀοιδίμου Kreighton ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἡ ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ἐστερήθη ἑνὸς τῶν γενναιοτέρων στρατιωτῶν καὶ ζηλωτῶν αὐτῆς.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΝΑΟΥ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Εἰς τὴν Βικτωρίαν ἤρχισεν ἀνεγειρομένη ἡ πρώτη ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὑπάρχουσα καθ' ὅλην τὴν Αὐστραλίαν. Ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μετὰ μεγάλης πομπῆς, παριστάμενων ὅλων τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων Ἑλλήνων καὶ Ρώσσων, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων, τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλείστων κατοίκων. Ἡ ἐκκλησία θὰ στοιχίσῃ περίπου 125,000 δραχμάς, εἶναι δὲ βυζαντινοῦ ρυθμοῦ.

Ἡ τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου ἐγένετο διὰ Δοξολογίας, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀθανάσιος Κοντόπουλος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας, ἐτέθη εἰς τὰ θεμέλια πλάξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνεγράφοντο τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν χορηγῶν, ἐναπετέθη δὲ καὶ κρυσταλλίνη φιάλη πλήρης ἑλληνικῶν καὶ ἀγγλικῶν νομισμάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ λίθος ἐκ Γολγοθᾶ. Κατόπιν ὁ αἰδεσ. Ἀθανάσιος ἀπηύθυνε βραχεῖαν προσλαλιὰν πρὸς τοὺς παρευρισκομένους καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης κατώρθωσε ν' ἀνεγείρῃ ἰδικήν της ἐκκλησίαν.

Ὁ δήμαρχος θερμῶς συνεχάρη τοὺς ἀποίκους Ἕλληνας εἰπών, ὅτι ἡ ἀπόφασίς των νὰ κτίσωσιν ἐκκλησίαν ἀποδεικνύει, ὅτι σκοποῦσι νὰ γείνωσιν Αὐστραλιανοὶ πολῖται. Κατὰ τὴν γενομένην δὲ μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας συνελέγησαν περὶ τὰς 6,500 δραχμάς.

Ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωσσίας Πασσὲκ ἀ-

---

* Κατὰ προηγουμένην ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς Ἁγιωτ. Συνόδου τῆς Ρωσσίας (Ἐκκλ. Εἰδήσεις, 1900, ἀριθ. 13) ἀνάξιοι πίστεως ἐκρίθησαν οἱ ἑξῆς κελλιῶται·

1) Βαρλαὰμ Τσέρνισσεφ, γέρων τοῦ κελλίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

2) Μωϋσῆς Μπουριενίν, γέρων τοῦ κελλίου τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου (νῦν Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου).

3) Σεραφεὶμ Μοσιάγιν, γέρων τοῦ κελλίου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

4) Ἱερομόναχος Ἰννοκέντιος, γέρων τοῦ κελλίου τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου.

5) Ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος Λιτβίνενκο, γέρων τοῦ κελλίου τῆς Καταθέσεως τῆς Τιμίας Ζώνης.

6) Συμεὼν Τσεβοτάρεφ, γέρων τοῦ κελλίου τῆς Θεομήτορος τῶν Ἰβήρων.

7) Γεράσιμος Ζηνόβιεφ, γέρων τοῦ κελλίου τῆς Θεοτόκου τοῦ Καζάν.

8) Ματθαῖος Βορονκώφ, γέρων τοῦ κελλίου τῶν Εἰσοδίων.

πέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Τσάρον ἀγγέλλων τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καθὼς καὶ ἕτερον συγχαρητήριον εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν βασίλισσαν ἔχον οὕτω.

«Σήμερον κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς πρώτης ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἡ ἐξοχότη του ἐξουσιοδοτήθη νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν βασίλισσαν Ὄλγαν τὴν πίστιν τῶν ὑπηκόων της καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν Ρώσσων καὶ τῶν Σύρων. Ἡ ευλαβὴς ἀφοσίωσις τῆς ὀρθοδόξου βασιλίσσης θὰ εἶναι πάντοτε πηγὴ ἀνακουφίσεως εἰς τοὺς πιστούς».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως ἱερῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀριθμ. πρωτ. 310

Τελουμένης αὔριον Σάββατον τῆς κηδείας τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας, ἐνέκρινεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ προσκύνητὸς ἡμῶν Δεσπότης καὶ Πατριάρχης, πρὸς ζωηροτέραν ἐκδήλωσιν τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὸ μέγα πένθος, ὅπερ φέρει σύμπας ὁ θεοφιλὴς χριστιανικὸς λαὸς τῆς Ἀγγλίας, ὅπως διατάξῃ πένθιμον κωδωνοκρουσίαν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις τῆς θεοσώστου Ἀρχιεπισκοπῆς. Διὸ καὶ ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ἵνα αὔριον Σάββατον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ ἀκριβῶς τὴν 4 μ.μ. ὥραν εὐρωπαϊστὶ διατάξητε νὰ κρούσῃ ἀνὰ μίαν κροῦσιν πενθίμως ὁ κώδων τοσάκις, ὅσα ἦσαν τὰ ἐπὶ γῆς ἔτη τῆς ἀειμνήστου βασιλίσσης, ἤτοι 81 κρούσεις, μετὰ διαλείμματος ἡμίσεως λεπτοῦ εἰς ἑκάστην κροῦσιν, οὕτως ὥστε ἡ διάρκεια τῆς ὅλης κωδωνοκρουσίας θέλει διαρκέσῃ τεσσαράκοντα λεπτὰ τῆς ὥρας. Συνιστῶμεν δὲ ὑμῖν, ὅπως αὐστηρῶς καὶ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν σεπτὴν ταύτην Πατριαρχικὴν ἐντολήν, ἥτις μεγάλως θέλει εὐαρεστήσῃ καὶ τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα, τὸν φιλόλαον ἡμῶν Ἄνακτα, πολυτρόπως καὶ ἐκπρεπέστατα ἐκδηλώσαντα τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς βασιλίσσης συλλυπητήρια ἑαυτοῦ. Εἴητε δὲ ὑγιαίνοντες ἐν Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1901.

† Ὁ Μ Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΥΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Ἀπό τινων ἐτῶν εἰσήχθη καὶ ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ὁλονὲν εὐρύτερον αὐτόθι διαδίδεται ἡ συνήθεια τοῦ ὑπαντᾶν τὸ νέον ἔτος διὰ πανηγυρικῆς δοξολογίας ἐν τοῖς ναοῖς ἀκριβῶς κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 31 Δεκεμβρίου πρὸς τὴν 1 Ἰανουαρίου. Τοιαῦται δοξολογίαι γίνονται ἤδη ἐν Πετρουπόλει, Μόσχᾳ, Σιμπήρσκ, Ὀρενβούργῳ, Μίνσκ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐφέτος τὴν συνήθειαν ταύτην ἐμιμήθη καὶ ἡ Ὀδησσός, ἔνθα τῆς τελετῆς προέστη ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰουστῖνος, καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Ταυρίδος. Κατὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤδη τοῦ Δεκεμβρίου ἀγγελθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς τελευταίας ταύτης ἐπαρχίας Νικολάου πρόγραμμα, ἡ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καὶ αἰῶνι τελετὴ ἔμελλε νὰ διεξαχθῇ ὡς ἑξῆς. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τοῦ συνημμένου αὐτῷ κατὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ συνήθειαν ὄρθρου ὤφειλε νὰ ἀρχίσῃ τῇ 10 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὸ μεσονύκτιον θὰ ἐγίνετο ἡ δοξολογία· τῇ ἐπαύριον δὲ μετὰ τὴν λειτουργίαν θὰ ἐγίνετο καὶ πάλιν δοξολογία καὶ παράκλησις πρὸς τὸν ἅγιον τῆς ἡμέρας Βασίλειον τὸν Μέγαν μετὰ τῆς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐκτενοῦς καὶ αἰτήσεις ἐν τέλει.

∴

Πανηγυρικῶς ἐπίσης δι'ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν ὑπηντήθη τὸ νέον ἔτος καὶ πολλαχοῦ τῆς καθολικῆς καὶ προτεσταντικῆς Εὐρώπης. Ἡ

σύμπτωσις μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς ἐνάρξεως καὶ νέου αἰῶνος προσέδιδεν ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ αἴγλην εἰς τὰς τελετὰς ταύτας. Διότι ὅσον καὶ ἂν ὁ πάπας τῆς Ρώμης Λέων καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος ἔσπευσαν νὰ ἑορτάσωσι τὸν νέον αἰῶνα ἤδη κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ κοινὴ ὅμως γνώμη καὶ ἐν Εὐρώπῃ δὲν παρεσύρθη ἐκ τούτου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀρχὴν τοῦ Κ' αἰῶνος.

Παραλείποντες τὰ γενόμενα ἀλλαχοῦ, σημειοῦμεν δι' ὀλίγων πῶς ἑωρτάσθη ἡ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους ὑπαντᾶται δι' ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐν τοῖς ναοῖς, γινομένης κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 31 Δεκεμβρίου πρὸς τὴν 1 Ἰανουαρίου, καὶ διὰ πανηγυρικῆς ἱεροτελεστίας κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους. Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς τελετὰς ἄριστοι ἱεροκήρυκες διὰ προσφόρων ὁμιλιῶν ἐπισκοποῦσι καὶ χαρακτηρίζουσι τὸ παρελθὸν καὶ ἐκφράζουσι τὰς σκέψεις των περὶ τοῦ μέλλοντος, διὰ καταλλήλων δὲ λόγων καὶ προσφωνήσεων προσαγορεύουσι τὸ ποίμνιον αὐτῶν ἐν τοῖς ναοῖς καὶ οἱ ἐπίσκοποι. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας ἐφέτος ἀπήγγειλε λόγον εἰς τὸ ρητὸν «Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον» (ψαλ. 23, 13—14), ἐπισκοπήσας ἐν αὐτῷ τὰ κυριώτερα γεγονότα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ ἀναγνωρίσας ὅτι παρ' ὅλας τὰς ἐκ χριστιανικῆς ἀπόψεως ἐλλείψεις τοῦ αἰῶνος τούτου ἱκανὰ ἐγένοντο κατ' αὐτὸν καὶ ἀγαθά, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τοῦ εὐαγγελίου. Ὡμίλησαν ἐπίσης ὁ διάσημος Ἄγγλος θεολόγος καὶ συγγραφεὺς Φαρράρ· ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Κανταβριγίας Μεσῶν εἰς τὸ ρητὸν «Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος» (Ἀπ. 21, 6), ὡς ἀγαθὰ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀναγνωρίσας τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας καὶ τὴν διάδοσιν τῆς παιδείας, ὡς ἰδιάζον δὲ σημεῖον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς θεολογίας ἐξάρας τὴν ἰδιαιτέραν προσοχήν, ἥτις κατεβλήθη κατ' αὐτὸν περὶ τὴν μελέτην τοῦ ἐπιγείου βίου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθ' ἣν καὶ ἂν προῆλθον ἐνιαχοῦ εἰς φῶς συγγράμματα θεομάχα καὶ βλάσφημα, ταῦτα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κλονίσωσιν ἐπιφόβως τοὺς πιστούς, ἀλλὰ συνετέλεσαν τοὐναντίον εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἐνίσχυσιν τοῦ ζήλου καὶ τῆς πίστεως αὐτῶν· ὁ διάσημος ἱερεὺς Νιούμπολτ εἰς τὸ ρητὸν «Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι» (ψαλ. 101, 28), καταλήξας εἰς τοῦτο, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκφάνσεις τῆς ἡμετέρας ἐπὶ γῆς ζωῆς οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἐλαφρός τις κυματισμὸς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς μεγάλης λειτουργίας τοῦ σύμπαντος, τελουμένης κατὰ τοὺς ἀψευδεῖς νόμους τοῦ Θεοῦ, ὅστις ὁ αὐτός ἐστι πάντοτε καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ οὐκ ἐκλείψουσι· καὶ ἄλλοι.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους καὶ αἰῶνος πρόσφορα ἄρθρα ἐδημοσιεύθησαν καὶ ὑπὸ τῶν παλαιοκαθολικῶν. Τὸ «Παλαιοκαθολικὸν φύλλον τοῦ λαοῦ» μάλιστα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνέγραψε διὰ παχέων λατινικῶν χαρακτήρων ἐν γλώσσῃ ρωσσικῇ τὸν ἑξῆς πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χαιρετισμόν· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε! Εἰλικρινῶς συγχαίρομεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τοὺς ἡμετέρους ὀρθοδόξους ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ, παρακαλοῦντες νὰ διατηρήσωσιν ἡμῖν τὴν ἀγάπην αὐτῶν».

Χ.

Ο ΙΘ' ΑΙΩΝ

ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν

Ἰδοὺ πῶς χαρακτηρίζει τὸν λήξαντα ΙΘ' αἰῶνα ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου Δ. Κυριακὸς γράφων σὺν ἄλλοις τὰ ἑξῆς:

Ἐὰν παραβάλῃ τις τὸν λήξαντα ΙΘ. αἰῶνα ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν πρὸς τὸν προηγηθέντα αὐτοῦ ΙΗ' αἰῶνα, θὰ εὕρῃ αὐτὸν θρησκευτικώτερον. Ὁ ΙΗ' αἰών, ὁ αἰὼν τῶν θεϊστῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας τοῦ Λῶκε καὶ ἐν Γαλλίᾳ τῶν ἐγκυκλοπαιδιστῶν καὶ τοῦ Βολταίρου, ἐν δὲ Γερμανίᾳ τοῦ ὀρθολογικοῦ διαφωτισμοῦ, εἶχεν ἀποψυχράνει ἐν Εὐρώπῃ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ ἀπομακρύνει τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς πίστεως. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἔπειτα συνεπλήρωσε τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν σύγκρουσιν τῆς κοινωνίας καὶ προέβη ἕνεκα τῆς κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως τοῦ κλήρου εἰς ἐπίσημον κατάργησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ. Ἀρχομένου τοῦ ΙΘ' αἰῶνος μετεβλήθησαν τὰ πράγματα. Αἱ θρησκευτικαὶ ἰδέαι ἤρξαντο νὰ ἐπικρατῶσι πάλιν πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκλείπει τὸ

κράτος τῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας καὶ παύει ἡ ἐπιρροὴ τῶν θεϊστῶν, Τὸ αὐτὸ περίπου συνέβη καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Ἐξ ἀντιδράσεως πρὸς τὴν ἀπιστίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἠγέρθη νέος θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμός, ἐπιστροφὴ τῶν πνευμάτων εἰς τὰς ἀρχαίας θρησκευτικὰς πεποιθήσεις. Ὁ Σατοβριάνδος, ὁ Βονάλδος, ὁ Δὲ Μαῖστρος, ὁ Λαμεναῖος, ὁ Λακορδαῖρος, ὁ Λαμαρτῖνος εἶναι οἱ τὰ μέγιστα συντελέσαντες εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ταύτην τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν πίστιν. Καὶ ἠγέρθησαν μὲν καὶ μετὰ ταῦτα νέοι πολέμιοι τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν, ἐν Γαλλίᾳ, μάλιστα οἱ θετικισταὶ Κόμτε καὶ Λιττρὲ καὶ οἱ κοινωνισταὶ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς, ἐν συνόλῳ ὅμως παρὰ τῷ γαλλικῷ λαῷ δὲν ἔλειψε κατὰ τὸν ΙΘ΄ αἰῶνα ἡ πίστις, ὅπως κατὰ τὸν ΙΗ΄. Καὶ ἐν Γερμανίᾳ συνέβησαν τὰ αὐτὰ περίπου. Ἀνεφάνησαν μὲν φιλόσοφοι καὶ φυσιοδίφαι πολέμιοι τοῦ Χριστιανισμοῦ (Σχοπενχάουερ, Χάρτμανν, Χαίκελ, Βύχνερ), ἀλλ' οὗτοι δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐξασθενήσωσι τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Ἀπόδειξις τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸν 1Θ΄ αἰῶνα εἶναι ἡ ἀκμὴ τῶν θεολογικῶν σπουδῶν ἐν αὐτῇ, αἱ ἀναρίθμητοι θρησκευτικαὶ καὶ φιλανθρωπικαὶ ἑταιρίαι αὐτῆς καὶ ὁ ζῆλος, ὃν ἀνέπτυξαν οἱ Γερμανοὶ πρὸς διάδοσιν τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Αἱ λοιπαὶ χῶραι τῆς Εὐρώπης ἠκολούθησαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ συμβαίνοντα, διότι αἱ χῶραι αὗται εἶναι αἱ δίδουσαι τὸν τόνον εἰς πάντας.

ΔΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΝΑΩ,
τῇ 17 Δεκεμβρίου 1900

ὑπὸ τοῦ

Μεγάλου Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου*

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Ἡ θεία λειτουργία, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνάμνησις τοῦ φρικτοῦ αὐτοῦ πάθους· «**τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.** ἀλλ' ὁσάκις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ νοητοῦ ἐκείνου Γολγοθᾶ, ἐπιτελεῖται ἡ ἀνάμνησις αὕτη τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμβαίνει οἱ πλεῖστοι τῶν χριστιανῶν νὰ ἐπιτελῶσι τὴν καταδίκην τῶν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσηλωσάντων τὸν Κύριον Ἰουδαίων καὶ τῶν φονέων. Ὅπως πεισθῶμεν περὶ τούτου, λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἐκείνους καὶ παραβάλωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς πρὸς ἐκείνους. Ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφὴν ὑπήγοντο εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἄλλοι μὲν διήρχοντο πρὸ τοῦ σταυροῦ χωρὶς κἂν νὰ σταθῶσι, χωρὶς κἂν νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ αἰσθημάτων ἀληθοῦς θλίψεως, ἀλλ' ἦσαν ἀναισθητότεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων κτισμάτων· οὗτοι ἦσαν οἱ **παραπορευόμενοι**· ἄλλοι προσήγγιζον εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου καὶ παρετήρουν πάντα τὰ περιστατικὰ τοῦ πάθους τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως καταστήσωσι μόνον ἀντικείμενον τῶν φονικῶν αὐτῶν ἐμπαιγμῶν· οὗτοι ἦσαν οἱ **ἐμπαίζοντες**· καὶ ἕτεροι τέλος μὴ ἀρκούμενοι εἰς τοὺς ἐμπαιγμοὺς ἐξέπεμπον ἀρὰς καὶ βλασφημίας φοβερὰς καὶ φρικτὰς κατ' ἐκείνου, ὅστις εὐλογηθήσεται καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας· οὗτοι ἦσαν οἱ **βλασφημοῦντες.** Ἂς ἐξετάσωμεν λοιπὸν ὑπὸ τοὺς χαρακτῆρας τούτους τὰς λαμβανούσας χώραν βεβηλώσεις ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ τῶν ὁποίων ἴσως κατέστημεν ἔνοχοι καὶ ἡμεῖς.

α΄) Παραπορευόμενοι.

Δὲν ὑπάρχουσιν ἆρά γε καὶ ἐξ ἡμῶν τοιοῦτοι **παραπορευόμενοι,** οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς θυσίας προσφέρονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μετ' ἀδιαφορίας; Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν κοινωνοῦσι οὐδ' ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε θὰ ἐκοινώνουν ἂν μὴ ἡ Ἐκκλησία ἐπέβαλλεν αὐτοῖς τοῦτο· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς ἱεροτελεστίας, περιοριζόμεθα εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Πόσοι δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀδιαφοροῦντες νὰ παρίστανται εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, οἱ ἐπὶ ἑβδομάδας καὶ μῆνας καὶ ἔτος ὁλόκληρον πολλάκις μὴ ἀκούοντες αὐτήν, καίτοι ἡ μήτηρ Ἐκκλησία καθ' ἑκάστην προσκαλεῖ αὐτούς; ἄλλοι δὲ πόσοι ἔρχονται μέν, ἀλλ' ἀμέσως ἀπέρχονται, καὶ ἄλλοι εἰς ὥραν καθ' ἣν ἐπεθύμουν νὰ τελειώσῃ ἡ θεία λειτουργία; Καὶ ἐὰν μὲν προσ-

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11—14.

НБ ОНУ ім. І.І.Мечникова

ήύχοντο καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον τοῦτο χρονικὸν διάστημα, θὰ ἦτο παρήγορον· δυστυχῶς ὅμως καὶ κατὰ τοῦτο ἵστανται οἱ πλεῖστοι ἄνευ προσοχῆς, μετὰ καρδίας ψυχροτέρας καὶ αὐτοῦ τοῦ μαρμάρου, καὶ καθίστανται ἄξιοι τῆς ἐπιτιμήσεως ἐκείνης, ἣν ἄλλοτε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους «**ἐγγίζει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ**». Ἔρχονται εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ ἁμαρτωλοί, ἀλλὰ χάσμα μέγα ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καί, ἵνα ὀρθότερον εἴπωμεν, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Θεὸς ξένος δι' αὐτούς. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἔτι καθ' ὃν σφαγιάζεται διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πόσοι δὲν προσφερόμεθα πρὸς αὐτὸν ὄχι μόνον μετ' ἀδιαφορίας, ὡς οἱ **παραπορευόμενοι,** ἀλλὰ καὶ μετὰ ἐμπαιγμοῦ ὡς οἱ **ἐμπαίζοντες;**

β') Οἱ ἐμπαίζοντες.

Καὶ δὲν εἶναι ἐμπαιγμὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δυστυχῶς πράττουσι πολλοὶ τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν; Ἔρχονται εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ διατί; διὰ νὰ βλέπωσι καὶ νὰ βλέπωνται μετὰ καρδίας πεπωρωμένης· γελῶσι καὶ παίζουσιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὁμιλοῦσιν ἄνευ ἀνάγκης καὶ διαλέγονται περὶ πραγμάτων ἀνωφελῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἐγκληματικῶν. Ἀντὶ νὰ ἵστανται μετὰ βαθυτάτης συστολῆς, ἣν διεγείρει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἵστανται μετὰ στάσεως ἀπρεποῦς πανταχοῦ περιηγούμενοι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ ἀπειρίαν ἀσχημιῶν διαπράττοντες. Ὦ! χριστιανοί, ἐσκέφθητε περὶ τούτου; Ὅταν πρόκηται νὰ ζητήσητε χάριν τινὰ παρὰ ἡγεμόνος ἢ ἄλλου τινὸς προσώπου φροντίζετε νὰ ἵστασθε συνεσταλμένοι καὶ ὄρθιοι, νὰ ἀποκαλύπτησθε πρὸ τῆς παρουσιάσεως εἰς αὐτό, θεωρεῖτε δὲ ἐν γένει ἑαυτοὺς ὑποχρεωμένους νὰ προσπέσητε ταπεινωτικῶς. Καὶ ὅμως καὶ ἐκεῖνος εἶναι ἄνθρωπος, εἶναι ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν· ὅταν δὲ εἰσέρχησθε εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ἵνα ζητήσητε τὴν μεγαλειτέραν χάριν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, πράττετε τοῦτο μετὰ ψυχρότητος, μετ' ἀδιαφορίας. Τί λέγω; ἵστασθε μετὰ περιφρονήσεως, μετ' ἰταμότητος καὶ ὑπερηφανείας πρὸ τοῦ θρόνου τῆς θείας μεγαλωσύνης. Δὲν εἶναι λοιπὸν τοῦτο ἐμπαιγμὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς **ἐμπαίζοντες.** Καὶ ἐκεῖνο ὅπερ καθιστᾷ ἡμᾶς μᾶλλον ἀξιοκατακρίτους εἶναι, ὅτι πολλάκις ἔχομεν τοσαύτην προπέτειαν, ὥστε πράττομεν τὰς σκανδαλώδεις ταύτας ἀσεμνότητας ἀπροκαλύπτως ἐνώπιον τοσούτου κόσμου καὶ γινόμεθα αἴτιοι νὰ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοῦ μεταξὺ ἄλλων, οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ παραδεχθῶσι, βλέποντες ἡμᾶς τοιαῦτα πράττοντας, ὅτι πιστεύομεν εἰς τὴν πραγματικὴν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Εὐχαριστίας.

γ') οἱ βλασφημοῦντες.

Μάλιστα, χριστιανοί, ἄνευ εὐσεβείας καὶ εὐλαβείας, καὶ ἡμεῖς καθιστάμεθα **βλασφημοῦντες,** καὶ ἡμεῖς βλασφημοῦμεν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς ὁ ληστὴς ἐκεῖνος ὁ ἀμετανόητος, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βωμοῦ ἐφ' οὗ σφαγιάζεται ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐάν τις ὑβρίσῃ ἡμᾶς καθ' ὁδόν, ἡμεῖς ὑπομένομεν· ἀλλ' ἐάν τις ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν ὅπως προσβάλῃ καὶ ἐμπτύσῃ κατὰ πρόσωπον, τοῦτο θεωροῦμεν ὕβριν μεγίστην, ὕβριν ἀνυπόφορον. Ὁποία λοιπὸν προσβολὴ εἰς τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν, ὅταν οὗτος ὑβρίζηται, χλευάζηται καὶ περιφρονῆται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θρόνου τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ὑφ' ἑνὸς πλάσματος εὐτελοῦς, ὑφ' ἑνὸς σκώληκος τῆς γῆς, ὑφ' ἑνὸς ἀχαλινώτου καὶ ἀκολάστου; «**Πῶς παραστήσῃ ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ;**» ἀναφωνεῖ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος. Πῶς ταλαίπωρε, σὺ χριστιανέ, θὰ τολμήσῃς νὰ ἐμφανισθῇς πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τόσον ἀναξίως, τόσον ὑβριστικῶς, προσηνέχθης πρὸς αὐτὸν ἐν τούτῳ τῷ βίῳ; Ἀκούσατε, χριστιανοὶ ἀνεύλαβεῖς, τὴν ἐπίμησιν τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Κύριος ποιεῖ πρὸς ἡμᾶς δι' ἑνὸς τῶν προφητῶν «**Τί ὅτι ὁ ἠγαπημένος ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ ἐποίησεν ἀνομήματα πολλά;**» Διὰ τί ὁ χριστιανός, εἰς ὃν ἔδειξα τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ψηλαφητὰ σημεῖα τῆς ἀγάπης μου, τόσον προσέβαλέ με ἐν τῷ οἴκῳ μου καθ' ὃν χρόνον ἐθυσιαζόμην διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ; Σταθμίσατε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σταθμίσατε καλῶς τὰς δύο ταύτας λέξεις: **ἀνομήματα πολλά.** Καὶ πράγματι πολλά, πάμπολλα τὰ ἐν τῇ λειτουργίᾳ διαπραττόμενα ἀνομήματα. Ἐνταῦθα ὁ ἁμαρτωλὸς ἀντὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ζητήσῃ παρὰ

Ηβ Οηγίνεη

τοῦ Θεοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν αὐτοῦ, ἀσυστόλως μετέρχεται πᾶν μέσον ὅπως προσβάλλῃ αὐτὸν «**ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου!**» Ἐνταῦθα, ὦ γύναι φιλόκοσμε, πολλοὺς σὺ ἐσκανδάλισας διὰ τῆς πολυτελείας σου, τῆς ματαιοδοξίας σου καὶ τῶν ἀσέμνων καλλωπισμῶν σου· «**ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου!**» Ἐνταῦθα, ὅσοι φιλέκδικοι, ἀντὶ νὰ παρακαλέσητε ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ ὑμῶν, ἐμελετήσατε αὐτὰ τὰ μέσα τῆς ἀπωλείας καὶ παντελοῦς αὐτοῦ καταστροφῆς καὶ ἐξοντώσεως τρέφοντες μῖσος καὶ ἐκδίκησιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· «**ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου!**» Ὦ Θεέ μου! καὶ τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ ὅλα τὰ ἀνομήματα τὰ διαπραττόμενα κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν; Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ καὶ μόνα ὅσα ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπράξαμεν;

Ὦ χριστιανοί! δι' ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμαστιγώθη καὶ ἐκολαφίσθη, δι' ἡμᾶς τὸν ἀκάνθινον στέφανον περιεβλήθη καὶ ἧλοις ἐκεντήθη, δι' ἡμᾶς ἔπαθεν, ὅπως μὴ πάθωμεν ἡμεῖς, δι' ἡμᾶς ἀπέθανεν ὅπως μὴ ἀποθάνωμεν ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς ἀρνούμεθα νὰ προσφέρωμεν τόσην μικρὰν καὶ εὐτελῆ ἡμῶν θυσίαν; Μὴ ἐξελθωμεν τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, πρὶν ἢ ζητήσωμεν συγχώρησιν παρὰ τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀφαιρέσωμεν ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἀνευλαβείας ἡμῶν τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ δόξαν. Ὀφείλομεν αὐτῷ τρία θύματα κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τὰ σώματα ἡμῶν τὰ πνεύματα ἡμῶν, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν. Τὰ σώματά ἡμῶν ἂς τιμήσωσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τῆς εὐλαβείας ἐκποδὼν ποιούμενα πᾶσαν ματαιοδοξίαν καὶ ἀσεμνότητα. Τὰ πνεύματα ἡμῶν ἔστωσαν προσηλωμένα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀφιστάμενα παντὸς λογισμοῦ πονηροῦ. Αἱ καρδίαι ἡμῶν ἂς διαφλέγωνται ὑπὸ τῆς θείας ἀγάπης καὶ ἂς παύσωσι νὰ εἶναι προσηλωμέναι εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Χριστιανοί! ἴσως δὲν ἠκούσαμέν ποτε τὴν θείαν λειτουργίαν ὡς ἔπρεπεν· ἴσως δὲν παρέστημέν ποτε ὡς ἔπρεπεν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦτο τὸ μυστικόν· ἴσως εἶναι καὶ ἡ τελευταία φορὰ καθ' ἣν παριστάμεθα. Ἀκούσωμεν λοιπόν, ἀκούσωμεν αὐτὴν μετὰ μετανοίας, πίστεως καὶ ἀγάπης, ὅπως δυνηθῶμεν ἐπὶ τέλους νὰ δρέψωμεν τὸν ἔσχατον καρπὸν τῆς ἀναιμάκτου ταύτης θυσίας, καταξιούμενοι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπαλλαγῶμεν τῆς φοβερᾶς ταύτης καταδίκης «**λέγω γὰρ ὑμῖν οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου**». Γένοιτο!

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐκκλησ. Ἀληθείας ἔτος ΚΑ' ἀρ. 2.

σελ.	στήλ.	στίχ.	ἀντὶ	γράφε
15	α'	38	5 16	§. 16
»	»	»	τὰ πρόσωπα	τα προσωπα αυτων
»	»	40	κεφ. 6 5	κεφ. 6' §. 26.
»	»	»	οὐκ ἔξεστι	ουκ εξεστιν '
»	6'	3	μεθ' ὑμῶν εἰμὶ ἕως τῆς συντελείας	μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας
»	»	9	φύλλον 78	φύλλα 78
16	α'	16	ῥώμνας	ῥύμνας
»	»	29	τοῖς δύο	τοὺ δύο
»	»	35	τίμουρα	Τίμουρον

Ἐξεδόθη ἄρτι

ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ, περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν ἀκολουθίαν ἐπιστασίᾳ καὶ φροντίδι τῆς **Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,** μετὰ πολλῆς τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ἐπὶ χάρτου ἀρίστου καὶ μετὰ εἰκόνων εὐρωπαϊκῶν ἐκτυπωθέν· σελ. ις'. — 544 εἰς μέγα 8ον· τιμᾶται πανόδετον ἀργ. Γρ. 18, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Χρ. Φρ. 3 3]4. Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον ἀργ, Γρ. 24, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Χρ. Φρ. 5.

Κεντρικὴ καὶ μόνη ἀποθήκη ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ Κων)πόλεως βιβλιοπωλείῳ «**Δεπάστα, Σφύρα, Γεράρδου**», ὁδῷ Μαχμουδιέ, ἀριθ, 5, παραπλεύρως τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως **βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων** καὶ παντὸς εἴδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τὴν τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

02/09/25 902463 НБ ОНУ

Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

1918